

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Quid parentibus debeamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Iusta quibus rapida cessit reverentia flammæ,
Et mirata vagas reppulit Ætna faces. &c.

De iisdem Seneca post historiam Æneæ, loco adducto: Desedisse creditum est ignes, utrinque flamma accedente limitem ad apertum, per quem transcurrerent juvenes, dignissimi, qui magna tutò auderent. Solum addit, locum, ubi illi conditi, dictum *Campum Piorum*: angusto namque tumulo tanta non poterat condi virtus. Non minor fuit in hoc argumento feminarum gloria. Ex Valerio lib. 5. c. 4. & Plinio l. 7. c. 36. constat matrem inediã in carcere consumendam, à filia lactantis ubere conservatam, locumque *Pietati* consecratum, templò ibi exstructò. Alia patrem consimili fortuna, custodia traditum, jam ultima senectute, velut infantem pectori suo admotum aluit, referente Valerio, & pictam eius facti imaginem spectantibus admirationi ac stupori fuisse memorante. Recentius est, quod Jovianus Pontæus lib. 2. de obedient. narrat, Puellam in Gallia fuisse, quæ parentem ab Hugonotis latè grassantibus, perfidiosè interemptum quæsitura, sola in arcem ascenderit, perque hostium cuneos animo imperterrito penetrans, cadaverum acervos scrutata sit; tandèmq; inventum, & multis vulneribus concisum, sed palpitantem adhuc, & extremum propè spiritum ducentem, in humeros sustulerit, mirantibusque summopere hostibus, quanquam rabie efferatissimis, domum deportarit, diligentissimæque, & amantissima cura ac curatione, vitæ, salutique restituerit.

IV. (d) Quæ parentibus sint rependenda, Socrates apud Platonem de legibus exponit: Ita enim singuli apud se statuere debent, omnia quæ penes se habent, eorum planè esse, à quibus & geniti sint ipsi, & in hanc lucem educti, & à quibus educati; ac proinde arctissimo debito teneri, ut ad omnia obsequia illis pro viribus exhibenda, ut pro antiquis illis parentum suorum curis, & doloribus, quos ipsi juvenibus mutuò impenderint, iisdem parentibus suis in senectute reddant, atque restituant, tum videlicet, cum illis maximè indigent. D. Ambrosius filium quendam matri inofficiosum ita alloquitur. Etsi paveris matrem, adhuc non reddidisti dolores, non reddidisti cruciatus, quos pro te passa est: non reddidisti obsequia, quibus te illa gestavit: non reddidisti alimenta, quæ tribuit tenero pietatis affectu, immulgens labris tuis ubera: non reddidisti famem, quam pro te illa toleravit, ne quid, quod tibi noxium esset, ederet; ne quid, quod lacti noceret, hauriret. Tibi illa jejunavit, tibi manducavit, tibi illa, quem voluit, cibum non accepit; tibi quem noluit

(d) Quid parentibus debeamus.

noluit, cibum sumpsit, tibi vigilavit, tibi flevit. In cap. 18. Lucæ ad illud: Honora patrem tuum & matrem. Pietatis in parentes præclarum Symbolum est ciconia; nam reliqua animantia tantisper amant, agnoscuntque parentes, dum egent illorum ad nutritionem operâ; ciconia parentes senectâ defectos vicissim alit, & volandi impotentes humeris gestat ac defendit. Unde ἀντιπελαγεῖν apud Græcos, est mutuam officii vicem rependere, maximè nutriendi, fovendique eos, à quibus aliquando fueris enutritus, aut institutus. A ciconiæ natura sumptum, quæ Græcè πέλαιος dicitur. Laborant infamia impietatis viperæ, quæ perfracta matris alvo nascuntur: item scorpiones & aranei qui post incubatûs officium, à suis foetibus interimuntur. Quæ feritas utinam etiam ad homines ne transfret. De Nerone parricida acutè Aufonius:

Quis neget Æneæ magna de stirpe Neronem?

Sustulit hic matrem: sustulit ille patrem.

Amœnum est, quod de pietate filiali Diodorus Siculus narrat lib. 20. Tres fuere cuidam Cimæriorum Regum, filii: regnum paternum quisque affectabat. Ariopharnes Thracum Rex eligitur iudex. Hic erutum patris eorum cadaver è sepulchro, arbori alligat, arcui sortem committit. Regni successor destinatur, qui cor patris sagittâ tetigisset. Primogenitus guttur, alter medium pectus corde illasô, transfixit. Supererat minimo spes regni; vicit pietas; & se regno cedere malle, dum in patris cadaver pietate superior esset, professus, jaculari detrectavit. Huic ergo regnum est adjudicatum, quod se pariter & verè filium, & virtute superiorem demonstrasset. De ciconiarum pietate in parentes vide Alciati Emblema XXX.

V. (e) Virgilius etiam in Æneâ prædicat amorem, affectumque conjugalem. Æneas de se:

Ipse urbem repeto, & cingor fulgentibus armis.

Stat casus renovare omnes, omnemque reverti

Per Trojam, & rursus caput objectare periclis.

Imò uxorem non tam quærebat, quàm studiò invenîendi furebat, ita ut in summo discrimine non dubitaret eius nomen inclamare.

Ausus quin etiam voces jactare per umbram,

Implevi clamore vias: mœstusque Creusam

Nequicquam ingeminans, iterumque iterumque vocavi.

Quærenti & tectis urbis sine fine furenti

Infelix simulachrum; atque ipsius umbra Creusa

Visa mihi ante oculos &c.

(e) Amor Coniugalis.

Me-